

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. С., 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и втори юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Галина Хр. Нейчева
Пламен Д. Стефанов

при участието на секретаря Пенка Сп. Иванова
в присъствието на прокурора Д. Ив. Ст.
като разгледа докладваното от Мартин Д. Данчев Въззивно частно
наказателно дело № 20222200600345 по описа за 2022 година

Производството е за проверка на първоинстанционно решение за настаняване на лице на задължително лечение.

Образувано е по жалба от Т. Й. П. срещу решение № 289/07.07.2022г. постановено по чнд № 583/2022г. по описа на Районен съд гр.С..

С атакуваното решение Т. Й. П. е настанена на задължително лечение, което да се проведе в Психиатрично отделение при МБАЛ” Д-р Иван Селимински” гр. С., за срок от 20 дни, считано от датата на влизане в сила на решението.

В жалбата, по повод на която е образувано настоящото въззивно производство, подадена лично от настаненото на задължително лечение лице в установения от закона и указан от съда срок се изразява несъгласие с така постановения съдебен акт, който се определя като неправилен, некоректен, необоснован, необективен и постановен в несправедлив съдебен процес, въз основа на нищожни документи и се настоява за отмяната му. Оспорват се доказателствата, въз основа на които е взето атакуваното решение, като по отношение на свидетелите се заявява, че депозираните от тях твърдения не отговарят на истината. За свидетеля Марчо Димитров заявява, че не го познава, а по отношение на показанията на свидетеля Радостин Радев твърди, че същият ги е замервал с камъни и ги е заплашвал с физическо насилие. Изразява несъгласие и със заключението на вещото лице изготвило съдебно-психиатричната експертиза. Твърди, че не е била в състояние да се защити поради обгазяване и дообгазяване. Изразява се и несъгласие и с определянето от

Община С. на лице, което да дава информирано съгласие за лечението ѝ, като в тази връзка се правят асоциации с други градове и държави и славата им на столици наВ жалбата се заявява, че поради особени и непредвидени обстоятелства, без да се сочат и конкретизират същите, жалбоподателката не разполагала с възможност да ефективна защита. Съдържа се и възражение да бъде представлявана от адв. Б., като неин защитник. Обосновават се искания за събиране на доказателства. Настоява се да бъде изпълнено правното ѝ на реплика, както и правото ѝ да задава въпроси. Настоява се за изискване и приобщаване на писмени доказателства.

В с.з. пред въззивната инстанция привлечената Т. Й. П., редовно призована, не се явява лично. Явява се служебно назначеният ѝ защитник адв. Б., която поддържа жалбата с аргумент, че не са налице всички законови предпоставки, съгласно Закона за здравето, за постановяване на задължително лечение. Защитникът настоява за отмяна на атакуваното решение на С.ски районен съд, както и за отхвърляне, като неоснователно на предложението на РП – С. за настаняване на задължително лечение на лицето Т. Й. П..

Жалбоподателката Т.П. е представила писмена защита, в която твърди, че поради особени и непредвидени обстоятелства не може ефективно да се защити, като тези обстоятелства не са посочени и не са конкретизирани. В писмената защита се съдържат доказателствени искания, а именно да се съберат писмени доказателства за разпитаните по делото свидетели, касаещи тяхната адресна регистрация, обитаваните от тях имоти, скици на същите, наличието на тежести и т.н. Настоява се да ѝ бъде дадена възможност тя необгазена да ги разпита, като разпитите бъдат записани. Настоява се като свидетел да бъде разпитана С.К.Д.. Настоява се да бъдат разпитани защитени свидетели, без да е посочено за кои лица става въпрос. Настоява се за извършване на констативен протокол на място. Настоява се за разпит на конкретни лица, без да се посочва за какви обстоятелства. Настоява се за прилагане на преписката на Районна прокуратура – С.. Отново се възражава срещу адв. Б. и се настоява същата да не я представлява по делото. Към писмената защита са представени искане за отвод, адресирано до Районен съд - С., писмена защита също адресирана до Районен съд – С., копие от нотариален акт за учредяване на договорна ипотека, практика на Европейския съд и фотоснимки, за които не е посочена относимостта им към предмета на настоящото дело.

Представителят на Окръжна прокуратура гр.С. дава заключение, че с оглед на събраните доказателства по делото решението на първоинстанционния съд е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

С.ският окръжен съд, в качеството си на въззивна инстанция, след като се запозна с изложеното в писмената жалба, като изслуша явилите се страни в с.з., като обсъди изтъкнатите от тях доводи и съображения, като прецени наличния по делото доказателствен материал и като извърши цялостна проверка относно правилността на атакувания съдебен акт, а и с оглед на конкретните оплаквания, намери жалбата за неоснователна.

Първоинстанционният съд, въз основа на извършения от него анализ на събраните и проверени в хода на проведеното съдебно следствие писмени и гласни доказателства и

доказателствени средства правилно и в съответствие с тези доказателствени материали и приетата за установена фактическа обстановка е преценил, че са налице предпоставките, съдържащи се в разпоредбите на Закона за здравето за настаняване на привлеченото лице Т. Й. П. на задължително лечение.

Настоящата инстанция анализирайки наличните по делото доказателствени материали стигна до следните фактически констатации:

В Районна прокуратура - С. била образувана преписка вх. № 2137/2022 г., по повод на постъпил сигнал от лицето С.П.П., в който се твърди, че същият е бил нападнат от съседката си Т.П., която първоначално започнала да вика и да го обижда, а впоследствие започнала да хвърля камъни и пръст и го ударила с голям и остър камък. С оглед на това, че в сигнала е било посочено, че Т.П. има опасно за него, за близките и за околните поведение и че същата страда от психично заболяване, прокуратурата е възложила извършването на проверка по повод настаняване на лице на задължително лечение.

С оглед установяване на действителното фактическо положение и извършване на преценка за наличието на необходимост от разкриване на процедура по чл.155 от Закона за здравето органите на РУ на МВР С. извършили проверка по сигнала, резултатите от която са докладвани в РП –С., въз основа на което е изготвено и внесено предложение в Районен съд - С. по реда на чл. 155 и чл. 157 от Закона за здравето.

В хода на производството пред първата инстанция е била изслушана жалбоподателката Т.П., която е отрекла твърденията в предложението, както и необходимостта да бъде настанена на задължително лечение.

При проведеното съдебно следствие са били разпитани като свидетели лицата С.П., Радостин Радев и М.Д.. Същите в показанията си са заявили, че Т.П. е започнала да проявява агресия и ги е замервала с камъни и пръст.

По делото е била назначена съдебно-психиатрична експертиза, според чието заключение Т.П. страда от психично заболяване – параноидно личностово разстройство, в декомпенсация.МКБ-10 F60.

Окръжният съд намира, че правилно първата инстанция е кредитирала показанията на разпитаните свидетели, както и заключението на вещото лице.

Показанията на свидетелите са подробни, последователни, непротиворечиви и относими към предмета на доказване по делото. По отношение на тези лица няма съмнение, че същите са съседи на жалбоподателката и изнасят твърдения за нейното поведение, включително за проява на вербална и физическа агресия спрямо тях и техните близки. Така например свид. П. заявява, че когато минава по пътя покрай вилния имот на жалбоподателката, тя започва да крещи, да го мери с камъни и пръст, в един от случаите го заплюла и го замерила с кирка. Свид. Радев заявява, че жалбоподателката ударила съпругата му с шамар, тъй като той се опитал да отремонтира пътя със собствени средства. Този свидетел твърди, че П. проявява агресия касаеща в хвърляне на камъни по хората и заявява, че тя е опасна за себе си и за съседите. Свид. Димитров заявява, че е бил обвиняван от

жалбоподателката, че е откраднал имота и се е самонастанил, че влиза в разпавии, че крещи и вика.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката по отношение както по съществува на показанията на тези свидетели, така и във връзка с това, че е било нарушено правото ѝ на защита, като не ѝ е била дадена възможност да задава въпроси на тези свидетели. Видно от протокола от проведеното с.з. на 22.06.2022 г. жалбоподателката е присъствала в съдебно заседание и е имала възможност и е задавала въпроси на свидетелите.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката и по отношение на заключението на вещото лице изготвило съдебно-психиатричната експертиза. Видно от това заключение същото се основава на доказателствата по делото, включително на изявления, които самата жалбоподателка е депозирала. При изготвянето на заключението си вещото лице е извършило преглед и на самата жалбоподателка и в този смисъл е имало възможността непосредствено да възприеме поведението ѝ, като въз основа на това да обоснове заключението си. Заключението на вещото лице е обосновано, аргументирано и не са налице основания да се приеме, че същото е недостатъчно ясно и пълно или че възниква съмнение относно правилността му.

В хода на производството пред въззивната инстанция бяха докладвани и съответно обсъдени доказателствените искания на жалбоподателката и същите бяха отхвърлени като неоснователни.

Съдът прецени, че не е необходим повторен или допълнителен разпит на свидетелите доколкото жалбоподателката е присъствала на техния разпит и е имала възможност да им зададе въпроси. Що се отнася до искането за приобщаване на писмени доказателства касаещи адресната регистрация и имотите на свидетелите, това искане беше преценено като неотносимо към предмета на настоящото производство. Като неоснователно беше преценено искането да бъде разпитана С.К.Д., доколкото това е недопустимо предвид разпоредбата на чл. 118 ал.2 от НПК, доколкото Светлана Димова е била председател и докладчик по делото пред С.ски районен съд.

Съдът намира за неоснователно и искането да бъдат разпитани защитени свидетели, доколкото същото не е конкретизирано, тоест не са посочени лицата, нито обстоятелства, за които се иска техния разпит. За неоснователно бе преценено искането за извършване на проверка на място и съставянето на констативен протокол за това, тъй като това също не е относимо към предмета на делото. По отношение на възражението касаещо преписката на РП – С., същата е приложена по делото.

Въз основа на така установеното като фактическа обстановка настоящата инстанция счита правните изводи на районния съд за необходимостта по отношение на привлечената Т. Й. П. да бъде проведено задължително лечение са законосъобразни и обосновани.

Налице са всички предпоставки, визирани в разпоредбите на Закона за здравето, за настаняване на привлечената на задължително лечение.

Привлечената Т. Й. П. страда от психично заболяване – параноидно личностово

разстройство, към момента в период на декомпенсация, F60. Установено е, че същата до момента не е провеждала лечение, но е била придружител на сестра си при някои от хоспитализациите в Психиатричното отделение при МБАЛ „Д-р Иван Селимински” гр. С..По този повод е правила впечатление със странности в поведението си, параноидни интерпретации и нагласи, които са били извън нормалните личностови реакции.

При нея вещото лице е констатирало задълбочаващи се поведенчески отклонения, изразяващи се в конфликтност, избухливост, склонност към агресивни прояви. Регистрирани са параноидни идеи, към които не се проявява критичност.

От гласните доказателствени материали се установява, че от няколко месеца П. влиза в чести конфликти със съседите си, обижда ги, замерва ги с камъни и пръст, като е ударила съседка. Установено е също така, че според нея ползвания от съседите път е в границите на нейния имот и в тази връзка пишела жалби и посещавала различни институции твърдейки, че нарочно не й дават нужната информация.

Освен наличието на психично заболяване, от доказателствата по делото може да се направи извод, че поради заболяването си е възможно тя да извърши престъпление, което представлява опасност за околните или застрашава сериозно здравето ѝ. В тази връзка вещото лице изрично е посочило в заключението си, че предвид наличната психотична продукция и некритичността си към болестния характер на преживяванията си жалбоподателката е потенциално опасна за себе си и за околните.

И настоящата инстанция не споделя изразеното от защитата становище за недоказаност на наличието на предпоставките в Закона за здравето за принудително настаняване на лицето, тъй като в ход на съдебното следствие се установи, че П. е агресивна и проявява нападателност прямо съседите си.

Съдът намира, че в хода на първоинстанционното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са накърнили правото на защита на жалбоподателката. Неоснователни са в тази връзка наведените многобройни възражения, включително по отношение на развитието на производството в първата инстанция, направените отводи и възражения свързани със събирането на доказателства.

В хода на първоинстанционното производство съдът се е произнесъл и е отхвърлил исканията за отводи, включително на назначения служебен защитник. Такова искане беше направени и пред тази инстанция и също беше намерено за неоснователно. Действително не са били и не са налице никое от основанията посочени в разпоредбата на чл. 91 ал. 3 от НПК, които биха могли да мотивират отвода на защитника, а от друга страна не е налице такова поведение от страна на служебния защитник, въз основа на което да се приеме, че същата е действала против интересите на представляваното от нея лице. Последното е видно то становищата изразени от служебния защитник, както по допускане на доказателствата, така и по основателността на жалбата. Доколкото в това производство адвокатската защита е задължителна, а жалбоподателката не е упълномощила свой защитник, не са налице основания и за отказ от назначения служебен защитник по реда на чл. 96 ал.1 от НПК.

С оглед на горните съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно.

Поради липсата на основания, които да налагат изменението или отмяната на проверяваното решение на СлРС, същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Ръководен от изложеното и на основание чл.163 ал.1 от Закона за здравето, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 289/07.07.2022г. постановено по чнд № 573/2022г. по описа на Районен съд гр.С..

Настоящото решение е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____